

A hned jsem měl taky před očima, jak vypadal, když projel na hajného sáňkách Bukovou roklí. Z toho šaman Hurda jako vítěz nevyšel. Rozedraný byl jak hadroš, všude samý šrám a modřina, rozbité koleno a natržené ucho...

Proč ho nějaká tamadika neochránila?

Tohle mi taky nešlo dohromady.

Jediné vysvětlení bylo, že si při té jízdě na žádnou tamadiku nevzpomněl, protože sáňky s ním svištěly opravdu ďábelsky rychle.

Zkouška tajemných sil

Nemuseli jsme po duchovi pátrat. Při pohledu na Vlčkovou bylo jasné, že do ní duch vletěl hned mezi dveřmi do třídy, anebo už ve sborovně. Když třídě zavelela „Sednout!“, viděl jsem, že se i urání Trpajs v první lavici nejistě ošívá.

Sáhl jsem po prkýnku od Hurycha. Filda si toho všiml.

„Kdy jindy, když ne teď,“ zašeptal jsem.

Přikývl. Asi taky doma jen předstíral, že se učí, aby nemyslel na ducha, a byl stejně dutý jako já. Pověsili jsme si tamadiky na krk. Filda svou děravou hliněnou hroudu ještě pro jistotu políbil a já prostrčil dírou v prkně ukazovák.

„Co to na vás visí?!“ zamířila na nás Vlčice napřáženou rukou jako pistolí.